

זה השער לד'
צדיקים יבואו בו

סדר משמרה לזמן המגפה

סדר משמרה לזמן המגפה בר מינן ר"ל
מיוסדת על דרך הסוד

הבינו וגם חקרו הגאון הקדוש, המקובל האלקי, גדול מרבין שמו
מוהר"ר שמואל וויטאל זצוקלה"ה זי"ע
בן הגה"ק המקובל האלקי, הנשר הגדול, מו"ה חיים וויטאל זי"ע

מועתק לראשונה מהעתק כתיבת ידו הקדושה
מתוך סידור חמדת ישראל החדש
הנועד לצאת לאורה בקרב הימים בעז"ה

עריכה ראשונה, בלתי מוגה, יצא לאור לתועלת הציבור

ברוקלין נוא יארק יע"א
חודש אשר ישועות בו מקיפות, ה'תש"פ

ספר משמרה לזמן המגפה

מיוסדת על דרך הסוד

מהדורא ראשונה: ברוקלין נ"י, תש"פ

יוצא לאור על ידי:

הוצאת אמת - אור תורה מונקאטש
מכון להו"ל ולהפיץ ספרי רבותינו הקדושים
בנשיאות כ"ק מון אדמו"ר שליט"א

תשואות חן

לידידינו היקר מו"ה ישראל זאב גוטמאן (רייף) הי"ו

עבור התמסרותו בעריכת הקונטרס והגהתו,

העתקה מכתיבת יד, עימוד הקונטרס

בטוב טעם ודעת

ועל כל פעלו בעניני סידור הספר לדפוס וכריכה

למען יצא לאור בהו"ד והד"ר הראוי

תהא משכורתו שלימה

מאת נותן התורה

Published and Copyrighted © 2020 by:

Emes Publishing Inst.

Ohr Torah Munkacs

1370 51 STREET SUITE 7D / Brooklyn, New York 11219-3584

tel-fax: 718 854 3302 / email: hoitzuas.emes@gmail.com

THE ENTIRE TEXT HAS BEEN NEWLY SET DESIGNED
AND EDITED, NO PART OF THIS BOOK MAY BE
REPRODUCED IN ANY FORM, INCLUDING
INFORMATION STORAGE OR RETRIEVAL, IN WHOLE
OR PART, WITHOUT THE WRITTEN PERMISSION
AND CONSENT FROM THE COPYRIGHT HOLDER

להשיג הספר

הפצה ראשית:

הוצאת אמת - אור תורה מונקאטש

בארה"ב:

הוצאת ספרים נר למאור

718 384 1324

בארץ הקודש:

הפצת ספרים תפארת בע"מ

054 840 0053

Editing • Page layout • Printing • Binding

Hod Vehodor Publications Inc.

T 917 450 3945 • F 718 854 3302

E hod.vehodor@gmail.com

Printed in E. Israel

סדר משמרה לזמן המגפה בר מינן

מיוסדת על דרך הסוד

הקדמ"ה

אמר הצעיר שמואל, בתחלת הכל צריך המתפלל להקדים תפלה לצרה, ואחר כך צריך לטהר עצמו מכל טומאה, ובפרט מטומאת קרי, ויטבול ממנה, ויכוין בכונות הטבילה להטהר במי מקוה, והוא: אה"ה דהיה"ן כנוצר אצלנו.

ויקבל עליו תענית מאתמול, ויכניס עמו עשרה מתענים, ואם יהיו תלמידי חכמים מה טוב ומה נעים, ויכונו לבם לאביהם שבשמים, ויעשו כולם אגודה אחת בלב אחד להתפלל בעד כל ישראל אחיהם, וגם שהם שלוחי כל ישראל, וכמו שמצינו בספר הזוהר בפרשת וירא (ק, ב) וזה לשונו: "אמר רבי פנחס, זמנא חדא הוינא אזיל בארחא, וערעית ביה באליהו זכור לטוב, אמינא ליה לימא לי מר מלה דמעלא לברייתא, אמר לי קיים גדר קב"ה ועאלו קמיה כל אילון מלאכייא דממנן לאדכרא חובי דבר נש די בעידנא דידכרון בני נשא קרבנין די מגי משה ושני ליביה ורעותא בהו דכולהו ידכרון ליה לטב ועוד בעידנא דיערע מותנא בבני אינשא קיימא אתגור וכוזא אתעבד על כל חילא דשמיא דאי יעלון בנוהי בארעא בבתי מדרשות וימרון ברעות נפשא ולבא ענינא דקטורות בוסמין דהוה להו לישראל דיתבטל מותנא מניהו".

ועוד תמן (שם קא, א) כתיב מעשה דרבי אחא דאזיל לכפר טרשא וכו', וציוה אותם ואמר להם ואמרו ברעות נפשיכון ענינא דקטורות בסומין וכו', וכד תסיימו אמרו אילין פסוקייא בקל תקיף תלת זמנין: 'ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה' וכו', 'ויקח אהרן' וכו', 'זיעמוד בין המתים' וכו' (במדבר יז, יא-יג), עבדו ואתבטל מותנא מנייהו".

ודע, כי ענין חולי המגפה בר מינן נלאו כל הרופאים והיודעים לידע מה טיבה, אם הוא כשאר חולאי הגוף הגופניים, או אם הוא על ידי מזיקים, והכל אמת הוא, כי תחילתה הוא על ידי מזיקים מחמת עיפוש האויר, ואחר שהכו את האדם נעשת ההכאה כמו חולי גופני.

ולבן קמתי ונתעוררתי ותכנתי הסדר הזה, ובו פסוקים מסוגלים וכו' [ו]ת נמרצות כדי לרצץ מוחי הקליפות והמזיקים והרוחות המשוטטות בעולם והם הסיגים של המלכים דמיתו כמבואר ענינים בספר הזוהר, וגם אצלנו ועייין שם באורך. ואחר כך אנו מתפללין מצלאין על החולים בחולאי הגוף, נמצא הסדר הזה מרפה לנפש ומרפא לגוף, וחפץ ה' בדינו יצלח, כיי"ר, ויצל את ישראל מכל צרה וצוקה, ומדבר וממגפה, אמן כן יהי רצון.

קודם לכל, המתפלל יתעטף בציצית כשר, ויכוין למספרו שהוא ת"ר, כנגד גזעי נשמות של ישראל שהם שש מאות אלף, והשאר הם ענפים ולא גזעים. ויעשה אגודה אחת, ויכוין בזה גם בשני השיני"ן של התפילין שהם שש מאות כאמור. ויכוין שעולים בגימטריא קש"ר, ואחר שנתכון לעשות קש"ר זה יכוין לעשות קשר שני בתפילין דיד, ואחר כך יתכוין לעשות קש"ר שלישי בתפילין של ראש, והרי הם שלשה קשרים כנגד אברהם יצחק יעקב, וכנגד כהנים לויים וישראלים, וכנגד נפש רוח ונשמה, ובתלתא הויא חזקה.

עוד יכוין כי ציצית היא בגימטריא ת"ר, ויש בקשר של יד צורת י', ויש בקשר של ראש צורת ד', הרי הם תרי"ג מצות עם כולל הם תרי"ד. ולכן רמז הכתוב (במדבר טו, טז): 'וראיתם אותם וזכרתם את כל מצות ה' וכו'.

ובספרא דאגדתא דבראשית בכתיבת יד, זה לשונו: "טוב הוא לומר שלשה מזמורים אלו, ואמרו חז"ל שלשה תפלות הם, של מש"ה ושל דו"ד ושל משי"ח, במשה כתיב (תהלים מזמור ז): 'תפלה למשה איש האלהים' וכו'. בדוד כתיב (מזמור פו): 'תפלה לדוד הטה ה' אזניך' וכו', במשיח כתיב (מזמור קב): 'תפלה לעני כי יעטוף' וכו', הדא הוא דכתיב (משלי טו, ח): 'תפלת ישרים רצונו' וכו'". ונראה לע"ד, דאתיידא עם מש"ה 'הנה מלכך יבא לך' וכו' (זכריה ט, ט), והוא המשיח, וכתיב ביה (שם): 'עני רוכב על חמור' וכו'. ולכן טוב הוא לומר אלו השלשה מזמורים קודם התפלה כסדר חז"ל, והם מזמור צ' והוא 'תפלה למשה' וכו', ומזמור פ"ו והוא 'תפלה לדוד הטה ה' אזניך' וכו', ומזמור ק"ב והוא 'תפלה לעני כי יעטוף' וכו'.

ועוד נראה לע"ד, לתקן סדר אחד במזמורים אלו גם בדרך הסוד, ולכן יתחיל במזמור פ"ו, ויכוין במזמור הזה הוא מדת המלכות, רמז למש"ה אלהים ראיתי עולים מן הארץ. ולהיות בבריאה דלה ועניה צועקת אל דודה ומתפללת ואומרת כסדר הזה.

תְּפִלָּה לְדוֹד הָיְתָה יְהוָה אֲזֻנֶּה עֲנִי כִי עֲנִי וְאִבִּיּוֹן אֲנִי. שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי חֹסֵד אֲנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֲתָה אֱלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ. חֲנֻנִי אֲדִנִּי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם. שְׂמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדִנִּי נַפְשִׁי אֲשָׂא. כִּי אֲתָה אֲדִנִּי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֵאִיךָ. הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי. בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאךָ כִּי תַעֲנֵנִי. אִין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדִנִּי וְאִין כְּמַעֲשֶׂיךָ. כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיךָ אֲדִנִּי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ. כִּי גָדוֹל אֲתָה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אֲתָה אֱלֹהִים לְבָדְךָ. הוֹרְנִי יְהוָה בְּרַבְּךָ אֲהַלֶּךְ בְּאַמְתְּךָ יַחַד לְבָבִי לִירְאָתָה שְׁמֶךָ. אוֹדָה אֲדִנִּי אֱלֹהִים בְּכָל לְבָבִי וְאֶכְפְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם. כִּי חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלַי וְהַצֵּלָת נַפְשִׁי מִשְׁאֹל תַּחֲתֶיךָ. אֱלֹהִים יָדִים קְמוּ עָלַי וְעֲדַת עֲרִיצִים בְּקִשּׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא שְׁמוֹךְ לְנַגְדִּם. וְאֲתָה אֲדִנִּי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת. פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּן תִּנֵּה עִנִּי לַעֲבֹדָה וְהוֹשִׁיעָה לְבִן אֲמָתְךָ. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וַיֵּרְאוּ שְׂנְאֵי וַיִּבְשּׁוּ כִּי אֲתָה יְהוָה עֲזָרְתָנִי וְנַחֲמָתָנִי.

תפלה לדוד הטה ידו"ד אזניך עני כי עני ואביון אני וכו', ואתה אדני"א אל"ה רחום וחנו"ם אר"ך אפי"ם ור"ב חס"ד ואמ"ת שתא תיקונין דנוקבא. פנה אלי וחנוני תנה עוז לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבושו. כי אתה ה' עזרתני ונחמתני. ויכוין שיש במזמור הזה חמשה הוי"ו"ת, ושאר השמות הם אדני"ם אלהי"ם, והחמשה הויות האלו הם כנגד חמשה חסדים הניתנין ביסוד, ועמו נעשים ששה, והם ששה תיקונין דילה הנזכר בפסוק 'אתה אדני אל רחום וחנון' וכו'. ויש במזמור הזה גם כן ששה פעמים אדני"ם כנגד חמשה גבורות המתפשטות ביסוד, ועם היסוד"ה הם ששה, גם כן לצורך המלכו"ת, ונמצא שמשפשטין בה חמשה חסדים וחמשה גבורות כנודע.

סדר משמרה לזמן המגפה בר מינן

והנה חמשה הויו"ת הנו' הם בגימטריא עי"ן, בסוד: הנה עין ה' אל יראיו. והכונה הוא, הנה חמש הויו"ת שהם בגימטריא עין משם ידוד נמשך אל יראיו והיא מדת המלכו"ת, בסוד (משלי לא, ל): 'אשה יראת ה' היא תתהלל'. וחמשה אדנ"י הנו' הם זולת העקרי הנו' בפסוק: 'זאתה אדנ"י אל רחום וחנון וכו', שהם שית תיקונין דיליה כנוכר.

וגם נרמז במזמור הזה שלשה שמות אלהי"ם, כדי לרמוז בית דין של שלשה, בסוד (בראשית כט, ב): 'והנה שם שלשה עדרי צאן רובצים עליה'.

עוד ירמוז לשלשה אלהי"ם, והם בינה הנקראת אלהי"ם חיים, אלהים שני ירמוז לגבור"ה, אלהים שלישי ירמוז להו"ד יוצרנו, כנודע מספר הזוהר (*).

גם ירמוז בזה המזמור בשני פעמים אלה"י העולה בגימטריא מ"ו, והוא מילוי של ע"ב, והשני הוא שם מ"ה עם הכולל, והוא מ"ו.

עוד אם יצרף יחד שני פעמים מ"ו הם צ"ב, כמנין ידו"ד אדנ"י עם הכולל. נמצינו למדין שהמזמור הזה כולו מדבר בתיקון המלכו"ת מהיותה נקודה להעשות פרצוף, בסוד (בראשית ב, כב): 'ויבן ה' אלהים את הצלע' וכו', וע"ש.

ואחר כך יאמר מזמור יז, וכונתו הוא גם כן מדת המלכות אחר שנעשת פרצוף, ואז נקראת צדק, ומזדוגת עם מדת היסוד"ד.

ויאמר:

תַּפְלֵה לְדוֹד שְׁמִיעָה יְהוָה צֶדֶק הַקְּשִׁיבָה רְנָתִי הַאֲזִינָה תַּפְלֵתִי בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה. מִקְּפִיָּה מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינִיָּה תַּחֲזִינָה מִיִּשְׁרָיִם. בְּחִנֹּת לִבִּי פָקֶדֶת לִילָה צִרְפָּתִי בֵּל תִּמְצָא זִמְתִּי בֵּל יַעֲבֹר פִּי. לַפְעֻלֹת אֲדָם בְּדַבֵּר שִׁפְתֵיָּה אֲנִי שֹׁמְרֵת אֲרָחוֹת פְּרִיץ. תִּמְדָּה אֲשֶׁרִי בְּמַעֲגֻלֹתֶיהָ בֵּל נִמְזַטוּ פַעֲמִי. אֲנִי קָרָאתִיהָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הִט אֲזִנָּה לִי שָׁמַע אִמְרָתִי. הַפְלֵה חֲסִדֶיהָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמֵּת קוֹמָמִים בִּימִינָהּ. שֹׁמְרֵנִי פְּאִישׁוֹן בַּת עֵזֶן בְּצֵל בְּנִפְיָה תִסְתִּירֵנִי. מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שְׂדֵהִי אִיבִי בְּנִפְשִׁי יָקִיפוּ עָלַי. חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִימֹה דָּבְרוּ בְּגִאוֹת. אֲשֶׁרִינוּ עֲתִידָה סִכְבוֹנוֹ עֵינֵיהֶם יִשְׁתִּיחוּ לְנִטּוֹת בְּאָרְצָן. דְּמִינוּ פְּאִרְיָה יָכֹסֶף לְטָרֶף יָכֹסֶפִיר יָשֵׁב בְּמִסְתָּרִים. קוֹמָה יְהוָה קִדְּמָה פָּנָיו הַכְרִיעָהוּ פִּלְטָה נַפְשִׁי מִרָשָׁע חֲרָבָהּ. מִמֵּתִים יָדָהּ יְהוָה מִמֵּתִים מִחֲלָד חֲלָקִים בְּחַיִּים וַצִּפְנִיָּה תִמְלֵא בְטָנָם יִשְׁבְּעוּ בָּנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לַעֲזוּלָיָהֶם. אֲנִי בְּצֶדֶק אֲחִיזָה פָּנִיָּה אֲשַׁבְּעָה בְּהִקְיֵן תְּמוֹנָתָהּ.

ואחר כך יאמר מזמור פ"ה, וכונתו הארוכה נתבארה למעלה בסדר משמרת השמים וע"ש, וגם יכוין בו אל זיוג ת"ת עם מלכות.

לְמַנְצַח לְבָנֵי קֶרֶחַ מִזְמוֹר. רָצִיתִי יְהוָה אֲרָצָה שְׁבֶתֶת שְׁבִית יַעֲקֹב. נִשְׂאתָ עֵזֶן עֲמָךְ פִּסִּיתָ כָּל חַטָּאתָם סֵלָה. אֶסְפֶּתָ כָּל עֲבֻרָתָהּ הַשִּׁיבוֹתָ מִחֲרוֹן אַפָּה. שׁוּבוּנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהִפֵּר פַּעֲסָה עֲמָנוּ. הִלְעוּלָם תֵּאֱנֶנָּה בְּנוֹ תִמְשֹׁף אַפָּה לְדֹר וָדֹר. חֵלָא אַתָּה תָּשׁוּב תַּחֲזִינוּ וְעֲמָךְ יִשְׁמַחוּ בָּךְ. הִרְאֵנוּ יְהוָה חֲסִדָּה וְיִשְׁעָהּ תִתֵּן לָנוּ. אֲשַׁמְעָה מִה יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה כִּי יִדְבֹר שְׁלוֹם אֵל עַמּוֹ וְאֵל חֲסִידָיו וְאֵל יִשׁוּבוֹ לְכִסְלָה. אֵךְ קָרוֹב לִירָאִיו יִשְׁעוּ לְשִׁכֹּן כְּבוֹד בְּאֲרָצָנוּ. חֶסֶד וְאֱמֶת נִפְגְּשׁוּ צֶדֶק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ. אֱמֶת מֵאָרְץ תִּצְמַח וַצִּדֵּק מִשְׁמִים נִשְׁקָה. גַּם יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאֲרָצָנוּ תִתֵּן יְבוּלָהּ. צֶדֶק לְפָנָיו יְהִלֵּךְ וְיִשֵּׁם לְדָרָה פַעֲמָיו.

ויאמר: 'למנצח לבני קרח מזמור' וכו' (מזמור מז)

לְמַנְצַח לְבְנֵי קֶרַח מִזְמוֹר. כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רָנָה. כִּי יִהְיֶה עֲלֵינוּ נִזְרָא מִלֶּךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ. יִדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וְלֵאמֹים תַּחַת רַגְלֵינוּ. וְיִבְחַר לָנוּ אֶת נִחְלָתָנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהַב סֵלָה. עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּהָ יִהְיֶה בְּקוֹל שׁוֹפָר. זָמְרוּ אֱלֹהִים זָמְרוּ וְזָמְרוּ לְמַלְכֵנוּ זָמְרוּ. כִּי מִלֶּךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁכִּיל. מִלֶּךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יֵשֶׁב עַל כִּסֵּא קִדְשׁוֹ. נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבֹרָתָם כִּי לְאֱלֹהִים מִגְּנֵי אֶרֶץ מֵאֵד נַעֲלָה.

ואחר כך יאמר מזמור צ', וגם כן יכוין בו אל זיוג יותר עליון בסוד הדע"ת שהוא מרע"ה עם אימא עלאה, בסוד מה שאיתא בספר הזוהר (*) משה זכה לבינה"ה, והוא זיוג לא"ה פרצוף אימ"א עלאה.

ויאמר:

תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנֵי מַעוֹן אֲתָה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶר וָדֶר. בְּטָרִם הָרִים יָלְדוּ וַתַּחֲלִל אֶרֶץ וַתַּבֵּל וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם אֲתָה אֵל. תֵּשֶׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּכָא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם. כִּי אֵלֶּךָ שְׁנִים בְּעֵינֶיךָ בְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאֲשַׁמְרָה בְּלִילָה. וְרַמְתָּם שְׁנָה יִהְיֶה בִּבְקָר כְּחֹצִיר יִחַלָּה. בִּבְקָר יִצְיִן וַחֲלָף לַעֲרֹב יִמּוֹלֵל וְיִבֶּשׁ. כִּי כְלֵינוּ בִּאֶפְסָה וּבִחֲמָתָה נִבְהֻלָנוּ. שֵׁת עֲוֹנֵתֵנוּ לְנִגְדָה עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיָּה. כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתָה פְלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶהָה. יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שְׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שְׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי מִן חֵישׁ וְנַעֲפָה. מִי יוֹדַע עַז אֶפְסָה וּכְיִרְאָתָה עֲבָרְתָה. לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֵּן הַיּוֹדַע וְנִבְיָא לְבַב כְּחֵמָה. שׁוּבָה יִהְיֶה עַד מָתַי וְהַנַּחֲם עַל עֲבָדֶיךָ. שְׁבָעֵנוּ בִּבְקָר חֲסִדָּה וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ. שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ שְׁנוֹת רֵאיוֹנוּ רָעָה. יִרְאָה אֵל עֲבָדֶיךָ פִּעֻלָּה וְהִדְרָה עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהְיֶה נֶעֱם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה.

ואחר כך יאמר מזמור ק"ב כמ"ש למעלה, שהוא כנגד המשיח, וע"ש.

ויאמר:

תִּפְלָה לַעֲנִי כִי יַעֲטֶף וְלַפְנֵי יִהְיֶה יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ. יִהְיֶה שְׁמֵעָה תַּפְלָתִי וְשׁוֹעֲתִי אֵלֶיךָ תְּבוּא. אֵל תִּסְתַּר פְּנִיָּה מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלֵי אֲזֻנָּה בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵר עֲנֵנִי. כִּי כָלוּ בְעֵשֶׂן יָמִי וַעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ. הוֹפֵה כְּעֹשֶׁב וְיִבֶּשׁ לִפְנֵי כִי שִׁכַּחְתִּי מֵאֲכָל לֶחֶמִי. מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דִּבְקָה עֲצָמִי לְבִשְׁרִי. דְּמִיתִי לְקָאֵת מִדְּבַר חַיִּיתִי כְּכֹס חֲרָבוֹת. שְׁקִדְתִּי וְאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גִּג. כָּל הַיּוֹם חֲרַפּוֹנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלְלִי כִּי נִשְׁבָּעוּ. כִּי אֶפֶר פִּלְחָם אֲכַלְתִּי וְשָׁקְנִי בִּבְכִי מִסִּכְתִּי. מִפְּנֵי זַעֲמָה וְקִצְפָּה כִּי נִשְׁאַתְנִי וַתִּשְׁלִיכֵנִי. יְמֵי כִצֵּל נָטוּי וְאִנִּי כְּעֹשֶׁב אִיבֶשׁ. וְאַתָּה יִהְיֶה לְעוֹלָם תֵּשֶׁב וְזִכְרָךְ לְדֹר וָדֹר. אֲתָה תִּקּוֹם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לַחֲנֻנָּה כִּי בָא מוֹעֵד. כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יִחַנְנוּ. וַיִּירָאוּ גּוֹיִם אֶת שֵׁם יִהְיֶה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדָה. כִּי בָנָה יִהְיֶה צִיּוֹן נִרְאָה בְּכִבּוּדוֹ. פָּנָה אֵל תַּפְלַת הָעָרָעַר וְלֹא בָזָה אֶת תַּפְלָתָם. תִּתְקַבַּל וְאֵת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יִחַלֵּל יֵה. כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קִדְשׁוֹ יִהְיֶה מִשְׁמִים אֵל אֶרֶץ הַבֵּיט. לְשֹׁמֵעַ אֲנַקְתָּ אֶסִּיר לְפָתַח בְּנֵי תְמוֹנָתָה. לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יִהְיֶה וַתַּחֲלִלָנוּ בִּירוּשָׁלַם. בְּהַקְבֵּץ עַמִּים יַחְדוֹ וּמִמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יִהְיֶה. עֲנֵה בְּדֶרֶךְ בְּחֵי קִצֹּר יָמִי. אֹמַר אֵלֵי אֵל תַּעֲלֵנִי כְּחֹצִי יָמִי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיהָ. לְפָנִים הָאָרֶץ יִסְדֶּת וּמַעֲשֵׂה יְדֶיהָ שְׁמִים. הִמָּה יֵאָבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמִד וְכָלֶם כְּפָגֵד יִכְלוּ כְּלָבוּשׁ תַּחֲלִיפִם וְיִחַלְפוּ. וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ. בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוּנוּ וְזָרְעֵם לְפָנֶיךָ יָבוֹן.

ויבוינ כי יש במזמור הזה שמנה הוי"ת, ושם י"ה אחד הרמוז לאב"א ואימ"א ורי הם עשר ספירות שלמות המוריקות שפע למלך המשיח שבב"א.

ואחר כך יתעטף בציצית, וילבש תפילין, ויאמר קדי"ש להתחיל כדי להעלות התפלות בסוד הקדיש הנקרא מכון הר ציון, המחבר כל העולמות ומקשר אותם יחד עולם בעולם.

ויאמר בלב נשבר ונדכה:

ענה עני שפל כל השפלים, ושא חטאו מקבל התפלות. והארף נא ברחמיך שנותיו, וצוה כל שאלותיו למלאות. ותחשב כל תפלותיו קטרת, לפניה בקרבנות ועולות. והאל המקבל כל התפלות, שמע קולי אשר ישמע בקולות.

ויאמר בבכיה ובתחנה:

אתאנו לחלות פניה, כי חסד ואמת יקדמו פניה. נא אל תבישנו, נא אל תשיבנו ריקם מלפניה, סלח לנו. ושלח לנו רחמים ממעונה. אתאנו לבקש ממך פפרה, אים ונורא, אים ונורא. משגב לעתות בצרה. תחנינו, תחננו, בשמך נקרא, סלח לנו. ושלח לנו רחמים ממעונה וכו'.

חיים שאלנו ממך. כי מקור חיים עמך. צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך. אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, חסר ממנו ומבתינו ומבתי כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם, דבר וחרב ורעב ושבי ובזה ומשחית ומגפה ומחבל ואף וקצף וחימה ושטן וזרע הרע וחולאים רעים ומקרים רעים. וצר, מעמך.

רחמים בקשנו ממך. כי רבים רחמים עמך. צדקה עשה עמנו למען שמך. אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, חסר ממנו ומבתינו. ומבתי כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם: דבר וחרב ורעב ושבי ובזה ומשחית ומחבל ואף וקצף וחימה וכו' כנ"ל.

ואחר כך יאמר סליחה ידוד אלהי הצבאות יושב הכרובים וכו'

יהוה אלהי הצבאות יושב הכרובים. בטיח לעמך שובו בנים שובבים. גשו נא אלי בדברים ערבים. דרשוני ורחמי ימים רבים. הלא דבריה לעולם נצבים. ובם אנחנו נשענים ונקרבים. וקרנו לחיים טובים. חננו בחסדיך הרבים. טוב אתה לרעים ולטובים. ימינה פשוטה לקבל שבים. כי לא תחפץ במיתת חיים. לכן אנחנו משימים ומעריבים. מלך מהלל במחנות כרובים. נקנו מחטא ומפל חייבים. סלח לנו כי פשעינו מרבים. עננו למען צורים החצובים. פתחי תשובה בל יהיו משלבים. צעקותינו לפניה יהיו נקרבים. קרבנו אליך חוצב להבים. רצנו בעולות פרים וכשבים. שבנו אליך נערים ושבים. תמוכים בטוחים על רחמיך הרבים. רחם תרחם עלינו צור שוכן מרומים. אל מלך יושב על כסא רחמים.

שכב יהודה בדיח ובצער, הישא ארצה בער. מקוים ישועתך אבות ובנים, העניים והאביונים. עמד בפרץ בל נהיה לשחק, למה יהוה תעמד ברחוק. יונתה עד שערי מות הגיעה, יושב הכרובים הופיעה. הבה לנו עזרת מצר, חיד יהוה תקצר. חדש ימינו בגלות ישן, עזרה למה תישן. ובר בניה בארץ לא להם, וזר לא יקרב אליהם. קץ הנחתם גלה לגלמודה, ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה. שועתנו תעלה לשמי מרומים, אל מלך יושב על כסא רחמים.

ואחר כך:

אל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחַסִּדוּת. מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לַחַטָּאִים. וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרְתָנוּ לְזִמְר מַדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כִּמּוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה. וְשָׁם נֶאֱמַר.

ויאמר:

קָבַל בְּרַחֲמִים שׁוֹעֵת עֲמֶךָ, אֵל תְּשִׁיבָם רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ, וְזָכוּר לָהֶם בְּרִית נְאֻמְנִיָּה, אָבוֹת שְׁלֹשָׁה כִּי בָּךְ בְּטַח, וּבְקוֹרְאָה וַיַּעֲבֹר נַחֲמו, בָּעֵב פְּשִׁיעֶיךָ וְגַם נִסְלַחוּ.

ויעבור ידוד על פניו, ויכוין ע"ב רי"ו י"ג מכילן דרחמי

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה (א) אֵל (ב) רַחוּם (ג) וְחַנּוּן (ד) אֶרֶךְ (ה) אַפַּיִם (ו) וְרַב חֶסֶד (ז) וְאֶמֶת. (ח) נָצַח חֶסֶד (ט) לְאֵלֶּיךָ (י) נָשָׂא עוֹן (יא) וּפָשַׁע (יב) וְחַטָּאת (יג) וְנִקָּה.

חסד א'

ואחר כך יאמר פסוק (תהלים נט, ז):

וְאֲנִי אֲשִׁיר גְּזָה וְאֶרְנֶן לְבַקֵּר חֲסִדֶּךָ כִּי הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי וּמָנוּס בְּיוֹם צָר לִי.
לִי צָר בְּיוֹם וּמָנוּס לִי מְשֻׁבָּב הָיִיתָ כִּי חֲסִדֶּךָ לְבַקֵּר וְאֶרְנֶן גְּזָה אֲשִׁיר וְאֲנִי.
וַיֹּאמֶר זֶה הַפְּסוּק יִשָּׂר וְהַפּוֹךְ שֶׁלֹּשָׁה פַעֲמִים כֵּךְ, כִּי יֵשׁ בּוֹ סוּד גָּדוֹל.

ואחר כך יאמר אלו הפסוקים:

יַחַד יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהִרְבָּה עִמּוֹ בְּדוֹת (תהלים קל, ז). וְחֶסֶד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו וַיִּצְדָּקְתוּ לִבָּנָיו בָּנִים (שם קג, ז). אֲנִילָה וְאֶשְׁמַחָה בְּחֲסִדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עֲנִי יִדְעָתָה בְּצָרוֹת נִפְשִׁי (שם לא, ח). יְהוָה בִּקֵּר תִּשְׁמַע קוֹלִי בִּקֵּר אֶעֱרָךְ לָךְ וְאַצְפָּה (שם ה, ד). חֲסִדִּי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנָנוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו (איכה ג, כב).

ואחר כך יאמר מזמור סז, והוא במדת החסד, 'למנצח בנגינות מזמור שיר' וכו' עד 'אפסי ארץ'.

לְמַנְצֵחַ בְּנִגִּינַת מִזְמוֹר שִׁיר. אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְּנוּ סֶלָה. לְדַעַת בְּאַרְץ דְּרָפָה בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁוֹעַתָּה. יוֹדוּהָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּהָ עַמִּים כָּלָם. יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹאֲמִים בְּאַרְץ תִּנְחֵם סֶלָה. יוֹדוּהָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּהָ עַמִּים כָּלָם. אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ.

ויכוין במזמור הזה שיש בו שבעה פסוקים כנגד שבעה קני המנורה. וכנגדם למעלה הם חג"ת נהי"ם. וגם יש בו תשעה וארבעים תיבות כנגד מ"ט שערי בינ"ה, המריקים שפע לשבעה קני המנורה הנז', והם שבעה פעמים שבעה. וגם אם תמנה כל האותיות של השבעה הפסוקים האלו הם בגימטריא ע"ב. וגם אם תמנה כל האותיות של שבעה הפסוקים הנז' הם ע"ב רי"ו.

עוד בפרטות ר"ת (כנגד) שלשה פסוקים הראשונים הם אל"י, וסופי תיבות השלשה פסוקים הראשונים הם חכ"ם כמנין אדנ"י, ושניהם יחד הם בגימטריא ק"ו, והם ק"ו החיים. והפסוק האמצעי הנה ר"ת וס"ת שלו הם י"ה.

עוד ר"ת שלשה פסוקים האחרונים הוא יא"י, כמנין אהי"ה, וסופי תיבות שלהם הם מו"צ, והוא אהי"ה דיודי"ן, סך כל השמות אשר במזמור הזה הם ע"ב רי"ו אל"י אדנ"י ק"ו י"ה קו"ל אהי"ה אהי"ה, והם תשעה שמות. ואם תחבר יחד הארבע העיקרים, והם אל"י י"ה אהי"ה אדנ"י, הם בגימטריא קמ"ב, כמנין ס"ת של האבות, שהם מק"ב - מ"ם דאברהם, קוף מיצחק, בית מיעקב (אמ"ה).

ואחר כך יאמר פזמון: י"ה איום זכור היום ברית שבעת תמימין' וכו'.

יְהִי אִיוֹם, זְכוֹר הַיּוֹם, בְּרִית שְׁבַעַת תְּמִימִיָּה. בְּרִית אֲזָרָה, אֲשֶׁר אָרָה, בְּחֻקֹּת דֵּת נְאוּמִיָּה. אֲב רַחֲמֵן, קָרֵב זְמַן, פְּדוּתֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְכִרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ. מַחֲוִיל פֶּל, וְכֹל יָכֹל, הִיָּה נִדְרָשׁ לְדוֹרֶשֶׁיךָ. וְהַמִּצָּא, וְהַתְרַצָּה, לְעַם דּוֹפְקֵי דִלְתֶיךָ. בְּחֻזְבִּירָם, וְכֹת אֲבָרָהֶם, וְצִדְקַת כָּל חֲסִידֶיךָ. שְׁעָה נִיבָם, בְּהַתְקַרְבָּם, בְּלִילָבָם לְשַׁחֲרָה. וְכִרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ.

רַחֲמָנָא אֲרִים יְמִינָךְ וְאַצְמַח פְּרָקְנָךְ, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר. רַחֲמָנָא יִתְגַּלְגֵּלּוֹן רַחֲמָךְ עָלָן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר.

ואחר כך:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, ב' פעמים. יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה יְמִלֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה יְמִלֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד, ב' פעמים. עֲנֵנִי אֱלֹהֵי אֲבָרָהֶם עֲנֵנִי וכו'. עֲנֵנִי הַעֲוֹנָה בַּעַת רִצּוֹן עֲנֵנִי. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבָרָהֶם אֲזָרָה תְּמִימָה, וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ. הָעֲנִי לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, עֲנֵנִי.

ויאמר:

שׁוּבָה שְׁבוּת עֲמֶךָ, בְּכָל לֵב שָׁבִים. וּמַחֲה פְשָׁעִם כְּמוֹ עֵנָן וְעֵבִים, אֲנָה רָאָה עֲנִים וְחוּן נִבְאִים, אִם יִגְעוּ לְאַרְצִי לְעַפְר שְׁחוֹ. וּבְקוֹרְאָה וַיַּעֲבֹר נַחֲמוּ, כָּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְגַם נִסְלָחוּ.

ואומר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה (א) אֵל (ב) רַחוּם (ג) וְחַנּוּן (ד) אֶרֶךְ (ה) אֲפִים (ו) וְרַב חֶסֶד (ז) וְאֶמֶת. (ח) נִצֵּר חֶסֶד (ט) לְאֵלִפִּים (י) נִשְׂא עוֹן (יא) וּפְשָׁע (יב) וְחַטָּאת (יג) וְנִקְחָה.

גבורה ב'

ואומר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְהוָה בַּעֲרֹתָהּ לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי (תהלים קכ, א). בָּצַר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל אֱלֹהֵי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מִהִכְלוֹ קוֹלִי וַיִּשְׁעַתִּי בְּאֲזִנָּיו (שמואל ב כב, ז). מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה עָנְנִי בְּמִרְחָב יְהוָה (תהלים קיח, ה). וַיַּזְעִקוּ אֶל יְהוָה בָּצַר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁיַעֵם (שם קו, יג). וַיֵּרָא בָצַר לָהֶם בְּשִׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם (שם קו, מד). בַּעֲרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצְךָ אֶעֱנֶה בְּסֹתֵר רַעַם אֲבַחֲנֶה עַל מִי מְרִיבָה סֵלָה (שם פא, ח). בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֲךָ כִּי תַעֲנֵנִי (שם פו, ז). יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶה עִמּוֹ אֲנֹכִי בַּעֲרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ. אַרְךָ יָמִים אֲשִׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי (שם צא, טו-טז). אֲנִי אֶל אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיְהוָה יוֹשִׁיעֵנִי (שם נה, יז). אֱלֹהִים הִשְׁיבֵנוּ וְהָאָדָם פָּנִיָּה וְנִשְׁעָה (שם פ, ד). הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תַּפְלִתִּי וְאֵל תַּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנָנִי. הִקְשִׁיבָה לִי וַעֲנֵנִי אֲרִיד בְּשִׁיחִי וְאַהֲיִמָּה (שם נה, ב'ג). שְׁמַעְהָ אֱלֹהִים רִנָּתִי הִקְשִׁיבָה תַּפְלִתִּי (שם סא, ב). חֲנֻנִי אֱלֹהִים חֲנֻנִי כִּי בְּךָ חָסִידָה נִפְשִׁי וּבְצִל כְּנָפֶיךָ אֲחֹסֶה עַד יַעֲבֹר הַחוּת. אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן לֹאֵל גָּמֵר עָלַי (שם נו, ב'ג). בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אֵירָא מֶה יַעֲשֶׂה אָדָם לִי (שם נו, יב). כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הִלֵּא רַגְלִי מִדָּחִי לְהַתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר חַיִּים (שם שם, יד). אֱלֹהִים לָנוּ מִחֶסֶד וְעֵז עֲזָרָה בַּצָּרוֹת נִמְצָא מֵאֹד (שם מז, ב). אֱלֹהִים בְּקִרְבָּה בַּל תִּמְוַט יַעֲזָרֶה אֱלֹהִים לִפְנוֹת בִּקְרִי (שם שם, ו). הִרְפוּ וּדְעוּ כִּי אֲנֹכִי אֱלֹהִים אֲרוֹם בְּגוֹיִם אֲרוֹם בְּאָרְץ (שם שם יא). אֱלֹהִים בְּאֲזִנָּיו שְׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ פֶּעַל פַּעֲלָתָ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם (שם מד, ב). אֲתָה הוּא מֶלֶכִּי אֱלֹהִים צִוְּהָ וַיִּשְׁעוּת יַעֲקֹב (שם שם, ח). בְּאֱלֹהִים הִלְלָנוּ כָּל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נִוְדָה סֵלָה (שם מד, ט). אֱלֹהִים אֱלִי אֲתָה אֲשַׁחֲרֶךָ צִמְאָה לָךְ נַפְשִׁי כִּמְהָ לָךְ בָּשָׂרִי בְּאָרְץ צִיָּה וְעֵינִי בְּלִי מַיִם (שם סג, ב).

ואחר כך יאמר מזמור ך' למנצח מזמור לדוד יענן ידו"ד ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב וכו' עד יעננו ביום קראנו. ויכוין במזמור הזה שיש בו עשרה פסוקים כנגד עשר ספירות בלי מה. גם ר"ת יענן ידוד ביום צרה הם יב"ק, והם ידו"ד אהי"ה אדני. ואחר כך ר"ת ואנחנו קמנו ונתעודד גם כן הוא יב"ק שני. ואחר כך ר"ת יעננו ביום קראנו הוא יב"ק שלישי, והם אלהים אדני, ושלשה פעמים יב"ק הם בגימטריא של"ו. גם בכללות המזמור יש שבעי"ן תיבין ותוסיף אותם על של"ו והיו בגימטריא ת"ו חיים.

לְמַנְצַח מְזֻמֹּר לְדָוִד. יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקִּדְשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ. יִזְכָּר כָּל מַנְחֵתְךָ וְעוֹלֹתֶךָ יִדְשָׁנָה סֵלָה. יִתֵּן לָךְ כְּלָבְכָהּ וְכָל עֲצָתָהּ יִמְלֵא. נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל מַשְׁאֲלוֹתֶיךָ. עֲתָה יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרֹת יִשַׁע יִמִּינוּ. אֵלֶּה בִּרְכָב וְאֵלֶּה בְּפוֹסִים וְאֵנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר. הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ וְאֵנַחְנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדַד. יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרָאנוּ.

ואחר כך יאמר:

בְּרִית נִפְקֵד, אֲשֶׁר נִעֲקַד, לְהַעֲלוֹת לִפְנֵיךָ. בְּשֵׁחַ נֶאֱסַר, וְגַם נִמְסַר, עֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ. רָצָה גִזְעוּ, וְחוּזוּ זָרְעוּ, בַּעַת בּוֹאֵם לִפְנֵיךָ. וְאֵם חוֹבֶם, עָנָה בָּם, עֲשֵׂה נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְזָכְרֵנוּ יְהוָה בְּרָצוֹן עִמָּךְ. זְכוּת יִצְחָק, בְּשִׁחָק, חֲתוּם בְּמִדַּת הַגְּבוּרָה. תִּזְכָּר אֱלִי, צוּר גּוֹאֲלִי, לָעַם שׂוֹאֵל מִמָּךְ עֲזָרָה. עֲקֵדְתּוּ, וְצִדְקָתוּ, מִשְׁוֹף לָעַם בְּשִׁמְךָ נִקְרָא. מִנְחֵלָתְךָ, וּסְגֻלָּתְךָ, לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ. וְזָכְרֵנוּ יְהוָה בְּרָצוֹן עִמָּךְ.

סדר משמרה לזמן המגפה בר מינן

רַחֲמָנָא אֲדַפֵּר לָן קְיָמִית דִּי צִחְקָא עֲקִידָא, בְּדִיל וְיַעֲבֵר. רַחֲמָנָא גְלִי גְבוּרָתָהּ עָלָן, בְּדִיל וְיַעֲבֵר. רַחֲמָנָא
דִּינָן אַפְסָא לְנִהוּרָא, בְּדִיל וְיַעֲבֵר. רַחֲמָנָא לֹא תַתְּפֹרַע פְּעוּבָדָא בִּישִׁין מִנָּן, בְּדִיל וְיַעֲבֵר.
רַחֲמָנָא כְּבִשׁ חֲמָתָא וְרָגָא מִנָּן, בְּדִיל וְיַעֲבֵר. רַחֲמָנָא לֹא תַעֲבֹד גְּמִירָא לָנָא, בְּדִיל וְיַעֲבֵר. רַחֲמָנָא
מַחוּל וְשׁוּבָא לְחוּבִין וְלַעֲוִיִּין, בְּדִיל וְיַעֲבֵר. רַחֲמָנָא תוּב מְרַגְזָה, בְּדִיל וְיַעֲבֵר. רַחֲמָנָא וְלֹא נִהְדֵּר רִיקָם
מִן קַמָּה, בְּדִיל וְיַעֲבֵר.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד. יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְהוָה מֶלֶךְ,
יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד, ב' פַּעֲמִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, ב' פַּעֲמִים.
עֲנֵנוּ וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הַעֲוֵנָה בְּעַת צָרָה עֲנֵנוּ. יְהוָה עֲשֵׂה לָמַעַן יִצְחָק עֲבָדָהּ וְחוּסָהּ עַל יִשְׂרָאֵל
עַמָּה. דַּעֲנִי לִי צִחְקָא עַל גְּבִי מַדְבָּחָא, עֲנִינוּ.

ויאמר:

בָּאִים לְפָנֶיהָ בְּדֵל עַל דֵּלָתָא, וּפְתַח דֵּלְתֵיהָ אַל תְּהִי נִנְעֵלָתָא, עֲזֵרָה בְּצֻרוֹת מִמָּה שְׁוֹאֵלָתָא, מִשְׁתַּחֲוִים
אֲפִים וְכַף שְׁטָחוּ, וּבִקְרָאָהּ וְיַעֲבֹר נִמְחוּ כְּעַב פִּשְׁעֵיהָ וְנָם סְלִחָתִי.

ואומר:

וְיַעֲבֵר יְהוָה עַל פְּגָמֵינוּ וְיִקְרָא יְהוָה יְהוָה (א) אֵל (ב) רַחוּם (ג) וְחַנּוּן (ד) אֶרֶךְ (ה) אֲפִים (ו) וְרַב חֶסֶד
(ז) וְאַמֶּת. (ח) נִצֵּר חֶסֶד (ט) לְאֵלִים (י) נִשְׂא עוֹן (יא) וְפָשַׁע (יב) וְחַטָּאת (יג) וְנִקְיָה.

הוצאת

אור תורה מונקאטש

תפארת ג'

ואומר:

מי אל כמוד נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפיו כי חפץ חסד הוא (מיכה ז, יח). ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחסנתי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם (שמות לג, יט). ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיה וחסרתי מחלה מקרבך. לא תהיה משפלה ועקרה בארצך את מספר ימיה אמלא (שם כג, כחכ"ו). ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך (שם טו, כו). רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה.

ואחר כך יאמר מזמור צ"א: 'ושב בסתר עליון' וכו'. ויכון כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך ס'ת יוה"ך כל"ך, ועם הכולל הם בגימטריא יב"ק, והם בסוד אל"ף, עד 'ואראהו ובישועתי'.

י"שב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן. אמר ליהוה מחסי ומצודתי, אלהי אבטח בו. כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר הוות. באברתו יסד לך ותחת פנפיו תחסה, צנה וסחרה אמתו. לא תירא מפחד לילה, מחץ יעוף יומם. מדבר באפל יחלה, מקטב ישוד צהריום. יפל מצודה אלה ורובה מימינה, אליה לא יגש. רק בעיניך תביט, ושלמת רשעים תראה. כי אתה יהוה מחסי, עליון שמת מעונה. לא תאנה אליה רעה, ונגע לא יקרב באחלה. כי מלאכיו יצוה לך, לשמרה בכל דרכיה. על כפים ישאונה, פן תגף באבן רגלה. על שחל ופתן תדרוך, תרמס כפיר ותניז. כי בי חשק ואפלטתו, אשגבהו כי ידע שמי. וקראנו ואענהו עמו אנכי בצרה, אחלצהו ואכבדהו. ארץ ימים אשביעהו, ואראהו בישועתי.

ואחר כך יאמר פסוק (בראשית מט, יח):

לישועתך קויתי יהוה, לישועתך קויתי יהוה, לישועתך קויתי יהוה, יהוה קויתי לישועתך, יהוה קויתי לישועתך, שלשה פעמים [ישר והפוך].

ויאמר פסוק (תהלים לב, ז):

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה, סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה. אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה, סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה. אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה, סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה, ג' פעמים [ישר והפוך].

ואחר כך יאמר (שם קו, ד):

זכרני יהוה ברצון עמך.

זכור אחוזי, וגם (טרוף) [שבוי], חתום במדת תפארת, מדת אמת, באמת, ירשה לו וכו' תרת. תפארתו בתומו, תמיד בו נקשרת. ודמותו וצורתו חקוקה בעטרת. הוא איש תם, בשמך נחתם, שמתי על כס רחמיה. זכרנו יהוה ברצון עמך.

[**רחמנא** אדפר לן קימיה דיעקב שלימא, בדיל ויעבר. רחמנא פתבין בספרא דרחמי, בדיל ויעבר. רחמנא פתח שמא לצלותין, בדיל ויעבר. רחמנא צלותנא קבל ברענא, בדיל ויעבר. רחמנא רחם על נשמתין, בדיל ויעבר. רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמה, בדיל ויעבר].

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד. יהוה הוא האלהים, יהוה הוא האלהים, ב' פעמים. יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה ימלך לעולם ועד, יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה ימלך לעולם ועד, ב' פעמים.

[**עננו** אביר יעקב, עננו. עננו העונה בעת רחמים, עננו. יהוה עשה למען יעקב נענה בסלם ממרומה, וחוסה על ישראל עמה. העני ליעקב בבית אל, ענינו].

וקודם הוידוי להרב כמה"ר אברהם מונסון זלה"ה, יאמר:

יהוה שמעתי שמעה גראתי (חבקוק ג, ב). יהוה שמעתי ונרצתי, יום בו תפקדני, וחסלתי וחסלתי, יום בו תדינני, השפילתי ונבהלתי, פן באפה תמעיטני (יואל ב, יא). נצב לריב יהוה (ישעיה ג, יג). יהוה שמעתי שמעה גראתי.

יהוה מי לא ירא, מן יום הדין והנזרא. יכילך ואתה גדלה וגבורה פאתר די זקוקין הנזרא, מי יעמד בסוד יהוה (על פי ירמיה כג, יח). יהוה שמעתי שמעה גראתי.

יהוה מלך יושב על כסא דין, סביביו שרפים עומדים על מדון, כי בן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין. להגיד כי ישר יהוה (תהלים צב, טז). יהוה שמעתי שמעה גראתי.

יהוה לפני חילו קרי בחיל, מאן בעי סם חיים, והוא בן חיל. יקום בטרם יתענתו אנשי החיל. וישוב אל יהוה (ישעיה נה, י). יהוה שמעתי שמעה גראתי.

יהוה התקוה משפיל ומרים. במימר קדישין ובמאמר עירין. מפוצץ סלעים ומשבר צירים. כל מוצא פי יהוה (דברים ח, ג). יהוה שמעתי שמעה גראתי.

יהוה נזרא ומבהיל, יום (נזרא) דינא יתיב. לבושה בתלג חזיר, טוב ומטיב. כרסון רמיו, והוא יתיב ברנה כבוד. יהוה שמעתי שמעה גראתי.

יהוה נזרא ונעלם פעין הקרח. פרסיה שביבין דינור בשמח ונרת. במקום אבני שיש, טהור וזרח. מי יעלה בהר יהוה שמעתי שמעה גראתי.

יהוה לפי מלחבי אש רשפה בורח. נזרא כי עם רם במר צורח. איה יעלה ויבא קרח. מקום להבת שלהבת יה יהוה. יהוה שמעתי שמעה גראתי.

יהוה ספרי חיים ומתים לפני נפתחים. ובחסדי ראשונים אנו בטוחים. תפון תפלתנו בריח נחוהים. פעלה בקרב שנים חיהו יהוה. יהוה שמעתי שמעה גראתי.

יהוה שמעתי שמעה גראתי. יהוה פעלה בקרב שנים חיהו (יהוה) בקרב שנים תודיע ברנן רחם תזכור (חבקוק ג, ב). ברנן אהבה תזכור. ברנן, עקדה תזכור. ברנן, תמימות תזכור. איש תם יושב אהלים תזכור. הבט לברית וחזן על שארית. זכור אל תפר בריתה אתנו. עננו בעת ובעונה הזאת.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּל־הַיּוֹם וְכֹל לַלַּיְלָה. וַיֹּאמֶר וַיְדוּי הַגְדוֹל וְכו' . ואחר כך אשמנו באומר ובפועל וכו' עד וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעֵנוּ.

עֲזָרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ, אֱלֹהֵי בִשְׁתֵּי וּנְכַלְמָתִי לְהָרִים (אורד) [אֱלֹהֵי] פָּנֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי. בִּי עֲזָרְתִּינוּ רַבּוֹ לְמַעַלְהָ רָאִשׁ וְאַשְׁמַתְנוּ גְּדֻלָּה עַד לַשָּׁמַיִם. וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזָבְתָם. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, אֵל תַּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ, וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּל־הַיּוֹם וְכֹל לַלַּיְלָה. וְקִנְיָם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי יְרֵמְיָה חוֹזֵק פְּאֻמּוֹר: בְּיָמִים הָהֵם וּבַעֲתָה הִיא נָאִם יְהוָה יִבְקֹשׁ אֶת עֶזְרִי יִשְׂרָאֵל וְאִיֵּנוּ וְאֶת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאִנָּה, בִּי אֶסְלַח לְאִשְׁרֵי אֲשִׁאִיר. וְאֵל יַעֲקֹב לְפָנֶיךָ כָּל חַטָּא וְעֶזְרִי אֶת תַּפְלָתָנוּ. וּמַחֲוֹל וְסִלַּח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ בִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אֶתָּה.

ואומר:

שְׁמַע קוֹל שׁוֹעֵת שׁוֹכֵן מְעוֹנִים, בְּבָבֵי הַיָּם יִבְאוּ וּבִתְחִנוּנֵיהֶם. אִם יִהְיוּ כָּל חַטָּאֵיכֶם בְּשָׁנִים בְּשִׁלְג וּלְבִינוּ, מִחֻלָּב צָחוּ. וּבִקְרָאָה וַיַּעֲבֹר נִמְחוּ, כָּעֵב פִּשְׁעֵיךָ וְנָם נִסְלָחוּ.

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה (א) אֵל (ב) רַחוּם (ג) וְחֲנוּן (ד) אֶרֶךְ (ה) אַפִּים (ו) וְרַב חֶסֶד (ז) וְאֶמֶת. (ח) נִצֵּר חֶסֶד (ט) לְאֱלֹפִים (י) נִשְׂא עֶזְרִי (יא) וְפָשַׁע (יב) וְחַטָּאת (יג) וְנִקְיָה.

נצ"ח ד'

ואומר פסוק (שמואל א טו, כט):

וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחֵם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם.

ויאמר בכונה גדולה מלה במלה ענין פיטום הקטורת:

אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַפִּמִּים בְּזִמְנֵי שְׁפִית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, בְּאִשֶּׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד [מֹשֶׁה] נִבְיְאֶךָ בְּפֶתוּב בְּתוֹרָתְךָ. ויכוין למלת את"ה הוא חכמ"ה, ה' אלהינו בינ"ה, שהקטירו אבותיך לפניך חס"ד גבור"ה תפאר"ת.

ויאמר הפסוק הזה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ סָמִים נָטָף וְשַׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה סָמִים וְלִבְנָה זָכָה. בַּד בְּבַד יִהְיֶה, ויאמר הפסוק הזה פעם אחת בשיוור כאמור, ופעם אחת הפוך, וככה יאמר אותו שלשה פעמים, וזה סדרו: יְהוָה בְּבַד בַּד זָכָה וְלִבְנָה סָמִים וְחִלְבֵּנָה נָטָף סָמִים לָךְ קַח מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר.

ואחר כך תאמר גם כן אותיות הפסוק הזה למפרע, גם כן שלשה פעמים, ותנקד כל אותיות הפסוק הזה כנקודת ארבעה תיבות אלו ככתוב בתורה, ואלו הם: נָטָף וְשַׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה וְלִבְנָה וזה סדרו: הָיָה דָבָר דָּב הָיָה הַנִּבְלָה מִיָּמָם הַנִּבְלָה תִּלְחֹשׁוּ פִטְנֵי מִיָּמָם דָּל חֶק הַשֶּׁמֶל לֹא הוּא רְמָאִי.

ואחר כך יגמור ויאמר:

וְעִשִּׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִיחַ מֵעֵשֶׂה רוּחַת, מִמֶּלֶח טָהוֹר קֹדֶשׁ. וְשַׁחֲלֵת מִמֶּנָּה הִדֵּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֶי הָעֵדֻת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֶעֱבֹד לָךְ שְׁמָה, קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם. וַיֹּאמֶר וְהִקְטִיר עָלֶיךָ אַהֲרֹן קְטֹרֶת סָמִים, בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנִּחֹת יִקְטִירָנָה. וּבַהֲעֵלֶת אַהֲרֹן אֶת הַנִּחֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה, קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנֶי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם.

תִּנְנוּ רַבָּנִין: פִּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנֶה מֵנִים [הָיוּ בָהּ]. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחִמְשָׁה כְּמִנְיָן יְמוֹת הַחֲמָה מִנָּה בְּכָל יוֹם. מַחְצִיתוֹ בְּבֹקֶר וּמַחְצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מֵנִים יִתְרִים שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כֵּהָן גָּדוֹל מְלֹא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וּמַחְזִירֵן לְמַכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים בְּדִי לְקִנִּים בָּהּ מִצּוֹת דִּקָּה מִן הַדִּקָּה. וְאַחַד עֶשְׂרֵי סָמִים הָיוּ בָהּ. וְאַלּוֹ הֵם: הַצִּיר כ"ר. וְהַצִּפּוֹרִן יסו"ד. וְהַחֲלִבָּנָה מלכו"ת. וְהַחֲלִבָּנָה אור מקי"ף. מִשְׁקַל שְׁבָעִים שְׁבָעִים מִנָּה. מוֹר חס"ד. וְקִצְיָעָה גבור"ה. וְשִׁבּוֹלֶת גִּרְדִּי תפאר"ת. וְכִרְבּוּם נצ"ח. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי מִנָּה. קוּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי חכמ"ה. קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה בִּינ"ה. קִנְמוֹן תִּשְׁעָה הו"ד. בּוֹרִית פְּרִשִּׁינָא תִשְׁעָה קִבִּין. יִין קִפְרִיסִין סֵאִין תֵּלֶת וְקִבִּין תֵּלֶת. וְאֵם לֹא מִצָּא יִין קִפְרִיסִין מִבֵּית הַמֶּר חִיּוֹר עֲתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רוֹבַע. מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נִתָּן הַבְּבִילִי אוֹמֵר: אֵף מִן כֶּפֶת הַיִּרְדֵּן כָּל שְׁהוּא. אֵם נִתָּן בָּהּ דְּבִשׁ פֶּסְלָה. וְאֵם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סְמָנֶיךָ חֵיב מִיתָה.

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצִּיר אֵינוֹ אֶלָּא שֶׁרֶף הַנוֹטָף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית פְּרִשִּׁינָא לָמָּה הִיא בָּאָה, בְּדִי לִיפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרִן בְּדִי שֶׁתֵּהָא נָאָה. יִין קִפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא, בְּדִי לְשִׁרּוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרִן מִפְּנֵי שְׁהוּא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִים לָהּ, אֶלָּא שְׁאִין מְכַנִּיסִין מִי רִגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

תנאי, רבי נתן אומר: כשהוא שוחק אומר תדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול יפה לבשרים. כשהוא לחצאין, כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה: זה הכלל, אם פמדתה כשרה לחצאין. או שחפר אחת מבבל סמניה, חיב מיתה. תני בר קפרא, אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא: אלו היה נותן בה קרטוב אחד של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה: כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה.

יהוה צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה, יאמר אותו שלשה פעמים. יהוה צבאות, אנשי אדם בטיח בה, שלשה פעמים. יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו, שלשה פעמים.

ואחר כך יאמר פסוק (בראשית מג, יא):

ויאמר אלהם ישראל אביהם אם בן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים. ויאמר זה הפסוק שלשה פעמים, ויכוין בשני שמות קדושים היוצאים מזה הפסוק, והם שם נעוריריו ושם צדנלב"ש בזה האופן כן עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו מנחה, הרי נעוריריו, ואחר כך ר"ת צרי דבש נכאת לט בטנים שקדים הרי צדנלב"ש.

ואחר כך יאמר פסוק:

כי אתה אבינו ולך מנחלות עינינו, בדבתיב: רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה כי תחלתנו אתה. בדבתיב (דברים י, טו): והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בה וינתנם בכל שנאיה.

ואחר כך יאמר:

זכות משה, אל תנשה, חתום במדת הנצח. בזכותו וענותו אויבנו תנצח. ובחר המור, שיר מזמור, נשיר ולמנצח. אל נצח, לנצח, רחם על עם רוממה. זכרנו יהוה ברצון עמה.

תורה תמימה, ונעימה, ירש עניו בהר סיני. עם אל איום, ארבעים יום, עמד שם עם יהוה. לקבל תורה, זכה וברה, משמי מעוני. אל אמת, תורת אמת, הנחיל לעם נאמני. צדקתו ותורתו, זכור נא משמיה. זכרנו יהוה ברצון עמה.

רחמנא אדפר לו קמייה דמשה נביאה, בדיל ויעבר. רחמנא [טבון] סניאן אייתי עלו, בדיל ויעבר. שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד. יהוה הוא האלהים, יהוה הוא האלהים, ב' פעמים. יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה ימלך לעולם ועד, יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה ימלך לעולם ועד, ב' פעמים.

ויאמר:

עננו העונה בעת רצון עננו. יהוה עשה למען משה נביאה, וחוסה על ישראל עמה. דעני למשה ואבותינו על ים סוף, ענינו.

ויאמר:

רַחֵם בְּחַסְדֶּךָ, עַל עַם צוֹעֲקִים. שׁוֹפְכִים לָךְ נַפְשֵׁם מְרַב מְצוּקִים. הָעֵלָם מְבוֹר גְּלוּת וּמִמַּעַמְקִים. וּקְבוּץ
צֵאן מִרְעִיתֶךָ אֲשֶׁר נִדְחוּ. וּבְקִרְאָה וַיַּעֲבֹר נִמְחוּ, כָּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְגַם נִסְלָחוּ.

ואומר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה (א) אֵל (ב) רַחוּם (ג) וְחַנּוּן (ד) אֶרֶץ (ה) אֲפִים (ו) וְרַב חֶסֶד
(ז) וְאֶמֶת. (ח) נָצַר חֶסֶד (ט) לְאֵלֶּפִים (י) נִשָּׂא עֵינָיו (יא) וּפָשַׁע (יב) וְחַטָּאת (יג) וַיִּנָּקֵה.

הוד חמישי

ויאמר פסוק:

הָדָו לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ (תהלים קיח, א). יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מְתֵי עֲשָׂנָה בְּתַפְלַת עַמָּהּ (שם פ, ה). אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֵיךָ וְנִשְׁעָה (שם שם, ח). אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גִּפְּן זֹאת (שם שם, טו). יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ הָאֵר פְּנֵיךָ וְנִשְׁעָה (שם שם, כ). יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמָעָה תַּפְלַתִּי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה (שם פד, ט).

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן קַח אֶת הַמִּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קִטְרֹת וְהוֹלִיךְ מִהֶרָה אֶל הָעֵדָה וְכִפֶּר עֲלֵיהֶם כִּי יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחַל הַנֶּגֶף. וַיִּקַּח אֶהְרֹן פֶּאֶשֶׁר דְּבַר מֹשֶ�ה וַיֵּרֶץ אֶל תּוֹךְ הַקֹּהֵל וְהִנֵּה הַחַל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת הַקִּטְרֹת וַיִּכְפֹּר עַל הָעָם. וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה. וַיָּשֶׁב אֶהְרֹן אֶל מֹשֶׁה אֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמִּגָּפָה נִעְצְרָה (במדבר יז, יא"ט).

וַיֹּאמֶר הַפְּסוּקִים הָאֵלּוּ שְׁלֹשָׁה פַעֲמִים בְּכוֹנָה עֲצוּמָה, וּבְכָל פַּעַם יְכוּיִן אֶל שֵׁם טַטְפִּי"ה, וְשֶׁהוּא רְשׁוּם בְּצַנֵּב, שֶׁל זֶה, וַיּוֹצֵא מִן הַפְּסוּקִים הָאֵלּוּ בְּאוֹתִיוֹת אֲשֶׁר רִשְׁמַתִּי עֲלֵיהֶם, וְהֵם ט' מִן מִקְטוֹר"ת, פ' מִן וְכפ"ר, ט' מִן הַקְטוֹר"ת, פ מִן וְכפ"ר, י' מִן וַיַּעֲמוּ"ד, ה' מִן הַחִי"ם.

ואחר כך יאמר:

רַפָּאנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתֵנוּ אֲתָה.
אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ (תהלים מא, ה).

ואחר כך יאמר (במדבר ו, כבי"ט):

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל אֶהְרֹן וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם. בְּרַכְּכֶם יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶה. יָאֵר יְהוָה פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וַיְחַנֶּךְ. יִשָּׂא יְהוָה פְּנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם.

וַיְכוּיִן אֶל שְׁשִׁים אוֹתִיוֹת שִׁישׁ בְּשִׁלְשָׁה פְּסוּקִים הָאֵלּוּ, ט"ו אוֹתִיוֹת בְּפִסּוּק שֶׁל "בִּרְכֶּךָ". וְעֲשִׂרִים אוֹתִיוֹת שֶׁל הַפְּסוּק הַשֵּׁנִי שֶׁל יא"ר, כִּי מִלַּת "וַיְחַנֶּךְ" הִיא חֲסֵרָה וּא"ו. וְעֲשִׂרִים חֲמִשָּׁה אוֹתִיוֹת בְּפִסּוּק הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל יש"א.

גַּם יְכוּיִן אֶל אַרְבַּעַה שְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מִפְּסוּקִים הַנּוֹכְרִים בְּחִילוּף אֲתוּוֹן, וְהֵם: אֲנַקְת"ם פִּסְת"ם פִּסְפִּסִּי"ם דִּיוֹנִסִּי"ן. עוֹד יְכוּיִן לִשְׂאֵר כּוֹנוֹת הַכְּתוּבָה אֲצִלָּנוּ.

ואחר כך יאמר פסוק (שם שם, כז):

וְשָׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.

ואחר כך יאמר פסוק (ישעיה נז, יט):

שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָרְחוּק וְלִקְרֹב אָמַר יְהוָה וְרַפָּאתִיו.

ואחר כך יאמר:

בְּזִכּוֹת אֶהְרֹן, רוֹן יִרְוֶה, עַמָּה בְּאוֹמְרָם הוֹשִׁיעָה נָא. נְחַתָּם בְּכָבוֹד, בְּמִצְנַפְתָּ נָא, לְשִׁמְשׁ בְּכֶהֱנָה. וּבְזִכּוֹתָם וּתְפִלָּתָם תוֹשִׁיעַ לְעַמָּה, וְכִרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עַמָּה.

בגדי קדש, לקח לקדש, לשרת בם לפנים לפני. ולבשם, בבאו שם, בקדוש כמלאה יהוה. בקרבנותיו, ועולותיו, היה מכפר על עונו. תפלותיו ותחנונותיו, זכור היום לעם אמוני. ותשעם, ותרגיעם, במקדש הדומה, זכרנו יהוה ברצון עמה.

רחמנא אדבר לן קימה דאחרן כהנא, בדיל ויעבר. רחמנא ולא תתפרע בעובדנא בישין מינן, בדיל ויעבר. רחמנא לא תעביד גמירא לנא, בדיל ויעבר. רחמנא מחל ושבק לחובין ולעוונן, בדיל ויעבר. רחמנא טוב מרגוזה, בדיל ויעבר. רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמה, בדיל ויעבר.

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד. יהוה הוא האלהים, יהוה הוא האלהים, ב' פעמים. יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה ימלך לעולם ועד, יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה ימלך לעולם ועד, ב' פעמים.

[ויאמר]:

עננו העונה בעת רצון עננו. יהוה עשה למען אחרן כהן בארץ ותמיה, וחוסה על ישראל עמה. דעני לאחרן במחמא, ענינו.

ויאמר:

למיחלים ישע ולך מקוים, אין זולתה לגאול, ללב דוים. אנא שלח תשבי וחון ענוים. האר אפילתם והם ירחו. ובקראה ויעבור נמחו, בעב פשעיה וגם נסלחו.

ואומר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה (א) אל (ב) רחום (ג) וחנון (ד) ארך (ה) אפים (ו) ורב חסד (ז) ואמת. (ח) נצר חסד (ט) לאלפים (י) נשא עון (יא) ופשע (יב) ותטאה (יג) ונגלה.

יס"ד ששי בסוד יוס"ף ופנחס

ויאמר פסוק:

פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְרָבִי לִי כִּי־בָרְבִּים הָיוּ עִמָּדִי (תהלים נה, יט). וּפְדוּנֵי יְהוָה יִשְׁבּוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרָנָה וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל־רֵאשֵׁי שָׁשׂוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיִגּוּ וְנָסוּ וְגִזְוֹן וְאַנְחָה (ישעיה לה, י). ר"ת פ"ו כמנן אלהי"ם. ואחר כך פסוק שלישי (שמואל א יד, מה): וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל שְׂאוֹל הֲיִזְנָתוֹ יָמוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חָלִילָה חֵי יְהוָה אִם יִפֹּל מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֲרֻצָּה כִּי עִם אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת יִזְנָתוֹ וְלֹא מָת. - שלש פדיות.

הַפִּכְתָּ מִסַּפְדִּי לְמַחֹל לִי פִתְחָתִי שָׁקִי וְתִאֲזַרְנִי שְׂמִיחָה (תהלים ל, יב). אִזְ תִּשְׂמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחָרִים וְזִקְנִים יַחֲדוּ וְהַפְכָּתִי אֲבָלָם לְשָׁשׂוֹן וְנִחְמָתִים וְשִׁמְחָתִים מִיגוֹנָם (ירמיה לא, יב). וְלֹא אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמֵּךְ אֶל בָּלָעַם וַיַּהַפֵּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת הַקִּלְלָה לְבִרְכָּה כִּי אֶהְבֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ (דברים כג, ו). - שלש הפוכות.

בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתַי שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרָחוֹק וּלְקָרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתַי (ישעיה נז, יט). וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת עַמִּשִּׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים לָךְ דָּוִיד וְעַמָּךְ בֶּן יִשִּׁי שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָךְ וְשְׁלוֹם לְעוֹרֶךָ כִּי עוֹרֶךָ אֱלֹהֶיךָ וּבִכְפָּלָם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוֹד (דברי הימים א יב, יט). וַאֲמַרְתָּם כֹּה לָחִי וְאִתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לָךְ שְׁלוֹם (שמואל א כה, ו). בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִכְטַח בִּיהוָה וַיְהִי יְהוָה מְבַטְחוֹ (ירמיה י, י). יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ וַיִּתֵּן יְהוָה יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם (תהלים כט, יא).

וּר"ת חמשה פסוקים האלו הם כ"ו, כמנן שם ההוי"ה, וכונת כל הפסוקים האלו הוא בתשעה ספירות של היסוד. שלש פדיות בחב"ד, שלש הפוכות בחג"ת, שלש שלש שלומות בנה"י. ובפרטות יש בפסוקי השלומות תשעה פעמים שלו"ם, כנגד תשעה הספירות של היסוד בעצמו. גם יש בכל הפסוקים האלו עשר"ה היות לרמוז אל העשר ספירות.

ויאמר:

יְהוָה זָכְרֵנוּ יִבְרָךְ יִבְרָךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ אֶת בֵּית אֲחֵרֵן (תהלים קטו, יב). וַהֲיָה כַּעֲשֵׂי שְׁתוּל עַל פִּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרִיו יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ (שם א, ג). כִּי אִתָּה תִבְרָךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצֵּנֶה רִצּוֹן תַּעֲטֶרְנוּ (שם ה, ג). כִּי צַדִּיק יְהוָה צִדְקוֹת אָהֵב יִשְׂרָיִל פָּנִימוֹ (שם יא, ו). נָעַר הָיִיתִי גַם זִקְנָתִי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נָעוּב וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לָחֶם (שם לו, כה). יִשְׂמַח צַדִּיק בִּיהוָה וְחָסֵה בּוֹ וַיִּתְּהַלֵּל כָּל יְשָׁרֵי לֵב (שם סד, יא). אֹדַר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישָׁרֵי לֵב שְׂמִיחָה (שם צו, יא). עֵינֵי יְהוָה אֶל צַדִּיקִים וְאֶזְנוֹ אֶל שׁוֹעֲתָם (שם לד, טו). צַדִּיקִים יִירָשׁוּ אֶרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ לְעֵד עָלֶיהָ (שם לו, כט). וַתִּשְׁוַעַת צַדִּיקִים מִיְהוָה מְעוֹזָם בְּעֵת צָרָה (שם שם, לו). שְׂמִחוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה וְהוֹדוּ לְזָכֹר קִדְשׁוֹ (שם צו, יב). אֵף צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָיִם אֶת פָּנֶיךָ (שם קמ, יד).

נִשְׁיֵר לְמַעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי (מזמור קכא, א). ר"ת וס"ת ש"י עולמות - להנחיל אוהבי יש (משלי ח, כא). (ב) עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׂמִימִם וְאַרְצִי. ר"ת וס"ת ע"ץ, והוא אהי"ה דידו"ן עם הכולל. גם יש הוי"ה העולה בגימטריא ע"ץ בהכאה כזה: י' פעמים ה' הם חמשים, ו' פעמים ה' הם שלשים, ה' פעמים ו' הם שלשים, הרי מואה וששים כמנן ע"ץ, והוא סוד (משלי ג, יח): עֵץ חַיִּים [היא] לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְכו'. (ג) אֶל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל יְנוֹם שְׁמֶרְךָ. ר"ת וס"ת א"ך טוב, והוא כמנן שם אהי"ה. (ד) הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן

שומר ישראל. ר"ת וס"ת ל"ה, ועם הכולל לא"ה. ואם תחבר אותה עם פסוק הבא אחריו, והוא: (ה) יהיה שמרך יהיה צלך על יד מינה. ור"ת וס"ת הם ל' ועם ל"ה הנזכר הוא שם לל"ה, והוא אחד משמות שם ב"ן ע"ב, והוא בגימטריא אדנ"י. (ו) יומם השמש לא יפכה וירח פלילה. ר"ת וס"ת י"ך, הם ל', ועם שם י"ה הנזכר בפסוק הקודם הם מ"ה, והם הוי"ה דמילוי אלפי"ן מ"ה. (ז) יהיה שמרך מפל רע ישמור את נפשך. (ח) יהיה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם. ר"ת וס"ת הם י"ם, ועם שם י"ה הקודם בפסוק נעשים ס"ה, ועם ל' הקודם בפסוק האחד נעשים צ"ה, ועם הכולל לכולם נעשים צ"ו, כמנין א"ל אדנ"י.

ואחר כך יאמר (במדבר כה, י"ג):

וידבר יהיה אל משה לאמר. פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי. ר"ת שני פסוקים האלו הם ו"פ, כמנין אלה"ם. לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום. והיתה לו ולירעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו וכפר על בני ישראל. ואתנה את חלום נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש (במדבר ח, יט).

ואחר כך יאמר:

זכות נשמר, וברית שמר, במדת היסוד חתום. למלה זכה, ובמלוכה, לו נגלה כל סתום. ובזכותו, לאמתו, גלה קץ הסתום. ותרדוף, וגם תהדוף לתועים יסיתום. זכות אבות, רוכב ערבות, זכור היום לרוממה. זכרנו יהיה ברצון עמה.

בזכות יוסף, היה מאסף, נחלתה בבית קדשה. ורצה אל חי, בניחווי, תפלת עם מקדשה. ובריתו, וזכותו, זכור לעם מקדשה. חתום לגילה, וצהלה, וקבצם למגרשה. הושיעה נא, ורחם נא, בזכותו לאמיה. זכרנו יהיה ברצון עמה.

ויאמר עוד:

זכות פינחס, המיחס, למדת צדיק יסוד עולם. לברית קנא, ויפלל עם קונה, המביא במשפט על כל נעלם. ומעצר, משלחת צר, והוא נתפצר, ביום עולם. הגם הלום, ברית שלום, חיים ועולם, לכהנת עולם. ובזכותו, לעדתו, קרב קץ מינה. זכרנו יהיה ברצון עמה.

בזכות מקנא, היה עונה, לשועת עם מקדשה. רצה אל חי, בניחווי, חלף קרבני לחמי לאשה. ושה פזורה, שי למזר, יובילו אל נוח קדשה. חתום לגילה, וצהלה, וקבצם למגרשה. הושיעה נא, ורחם נא, לכנה אשר נטעה מינה. זכרנו יהיה ברצון עמה.

רחמנא אדבר לו זכותה דיוסף צדיקא, בדיל ויעבור. רחמנא אדבר לו קנימיה דפינחס קנאה, בדיל ויעבור. רחמנא חשוב עלן טבון, בדיל ויעבור. רחמנא פתבין בספרא דישרי ותמימי, בדיל ויעבור. רחמנא פתבין בספרא דפרנסי ומזוני, בדיל ויעבור. רחמנא עביר עמנא אתאן לטב, בדיל ויעבור.

שמע ישראל יהיה אלהינו יהיה אחד. יהיה הוא האלהים, יהיה הוא האלהים, ב' פעמים. יהיה מלה, יהיה מלה, יהיה ימלה לעולם ועד, יהיה מלה, יהיה מלה, יהיה ימלה לעולם ועד, ב' פעמים.

עננו אבינו, עננו. עננו העולה בעת רחמים, עננו. עננו רחום וחנון, עננו. אדני עשה למען שמה וחוסה על ישראל עמה. יהוה עשה למען זכות יוסף צדיקה, וחוסה על ישראל עמה. יהוה עשה למען פינחס זה קנא לשמה, וחוסה על ישראל עמה. דעני ליוסה בבית אסירי, ענינו. דעני לפינחס בגלגל, ענינו. דעני לצדיקי ולחסידיו ולתמימי די בכל דר ודר, ענינו.

ויאמר אם ירצה 'דעני לעני ענינו' וכו' עד 'דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה, ענינו':

דעני לעני, ענינו. דעני לעשיקי, ענינו. דעני לתבירי לבא, ענינו. דעני לשפלי דעתא, ענינו. דעני למפכי רוחא, ענינו. דעני לאברהם אבינו בחר המורה, ענינו. דעני ליצחק על גבי מדבחא, ענינו. דעני ליעקב בבית אל, ענינו. דעני ליוסה בבית אסירי, ענינו. דעני למשה ואבותינו על ים סוף, ענינו. דעני לאהרן במחאה, ענינו. דעני לפינחס בשטים, ענינו. דעני ליחושע בגלגל, ענינו. דעני לעלי ברמה, ענינו. דעני לשמואל במצפה, ענינו. דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלים, ענינו. דעני לאליהו בחר הפרמל, ענינו. דעני לאלישע ביריחו, ענינו. דעני לחזקיהו בחלותו, ענינו. דעני ליונה במעי הדגה, ענינו. דעני לחנניה מישאל ועזריה בנו אתון נזרא יקרתא, ענינו. דעני לדניאל בגבא דארותא, ענינו. דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה, ענינו. דעני לכל צועק וקורא בצרה, ענינו.

רחמנא ענינו, רחמנא שזיב, רחמנא פרק, רחמנא דאתמלי רחמים, רחם עלנא ועל נפשנא, ועל כל איש ביהנא, ועל כל ישראל אחנא, ועל כל מי שהוא שרוי בצער, בין ביד ישראל, בין ביד האמות, ועל כל חולכי דרכים, ועל כל פורשי ימים הגיעם למחוז חפצם לשלום.

והסר ממנו מפת המות והדבר ומגפה וכל מיני חולאים ומקרים רעים, והצילנו מיד כל מיני מזיקים ושד"ם ורוחין ולי"ן וסטרין, מסאבין דבורין ונזקבין ועלעלין ומחבלין ומקטרגין, ומעש"ר פתות הטומאה הארציים והרוחניים, הגוים והישראלים, ואל תמסרנו בידם, ואל תשליטם בנו, והרחיקם מעלינו, והוציאם מגבולנו ומפתינו, ומבתי כל עמה בית ישראל בכל מקום שהם, ושלא מלאכי רחמים ומשרתיה שיסבבו אותנו, ועזרונו ויסבבנו ויסמכונו וינטרונו, ובאברהם יסובבנו, בדכתיב (תהלים צא, דה): באברתו יסד לה ותחת כנפיו תחסה צנה וסתר אמתו, לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם. ומחשוכא לנהורא אפקנו, בדיל שמה רבא.

ויאמר אם רוצה איזו בקשה, כמו 'אליך ה' אקרא משגב לעתות בצרה' וכו'. עוד: 'שבת יהודה בדוחק ובצער' וכו'. 'אל מלך' וכו'.

רחם בחסדה, על עם צועקים. שופכים לה נפשם מרב מצוקים. העלם מבור גלות וממעמקים. וקבוץ צאן מרעיטה אשר נדחו. ובקראה ויעבור נחשו, קעב פשעיה וגם נסלהו. ובית זה נכתב למעלה בויעבור חמשי, לכן אמור בית זה במקומו.

מחה היום חובם למענה. תכין להם וגם תקשיב אותה. קבץ שח פזורה ופקוד צאנה. ועלו אל הר ציון ושם יזבחו. ובקראה ויעבור נחשו, קעב פשעיה וגם נסלהו.

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה (א) אל (ב) רחום (ג) וחנון (ד) ארך (ה) אפים (ו) ורב חסד (ז) ואמת. (ח) נצר חסד (ט) לאלפים (י) נשא עון (יא) ופשע (יב) ותטאה (יג) ונקרה.

מלכות שביעי" בסוד דו"ד ושלמ"ה

ויאמר פסוק:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל גֵּד צַר לִי מְאֹד, נִפְלְאָה נָא בְיָד יְהוָה כִּי רַבִּים רַחֲמָיו, וּבְיַד אָדָם אֵל אֲפֻלָּה (שמואל ב כד, יד). וַיָּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלֹת וּשְׁלָמִים, וַיַּעֲתֶר יְהוָה לְאַרְצָן וַתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל (שם שם, כה).

ואחר כך יאמר פסוקים אלו (שמות לו, יד-כד), והם מסוגלים מאוד

וַיַּעַשׂ אֶת הַמִּנְחָה זֶהב טָהוֹר מְקֻשָּׁה עָשָׂה אֶת הַמִּנְחָה יָרֵכָה וְקָנָה גְבִיעִיָּה כַּפְתָּרִיָּה וּפְרָחִיָּה מִמִּנְחָה הָיָה. וְשֵׁשֶׁת קָנִים יִצְאִים מִצְדֵּיָה שְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְחָה מִצְדֵּה הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְחָה מִצְדֵּה הַשֵּׁנִי. שְׁלֹשָׁה גְבָעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנָה הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח וּשְׁלֹשָׁה גְבָעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנָה אֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח בֶּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיִּצְאִים מִן הַמִּנְחָה. וּבַמִּנְחָה אַרְבָּעָה גְבָעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתָּרִיָּה וּפְרָחִיָּה. וּכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְחָה וּכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְחָה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיִּצְאִים מִמִּנְחָה. כַּפְתָּרִיָּהם הָיוּ בְּלֵא מְקֻשָּׁה אַחַת זֶהב טָהוֹר. וַיַּעַשׂ אֶת נִרְתִּיָּה שְׁבָעָה וּמִלְקָחִיָּה וּמִחֲתָתִיָּה זֶהב טָהוֹר. כָּכָר זֶהב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל כְּלִיָּהּ.

וּתְכוּיִן כִּי ר' וס"ת של פרשה זו הם אותיות ו"ה, ו' מן ויע"ש, ה' מן כלי"ה, והם בגימטריא י"א, וסודם הוא להכניע ולבטל כח האחד עשר כחות הקליפה הנקראים אחד עשר יום מחורב, והם כנגד י"א ארורים הנזכרים בפרשת כי תבא. והם כנגד אחד עשר סימני הקטורות אשר בקדושה.

והנה נודע כי אין ראוי להפריד שם ההוי"ה, ולכן צריך לחבר עם אותיות ו"ה אותיות י"ה הקודמות אליהם, ולכן צריך לסמוך לפרשה זאת פסוק אחד שאמר חזקיהו ע"ה בחלותו, ויחי מחליו. ומתחיל באות י' ומסיים באות ה', והוא שם י"ה ומתחבר עם אותיות ו"ה הנזכר, ונעשת ידו"ד שלמה, והוא פסוק (ישעיה לח, כ): יְהוָה לְהוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִינֹתִי נִגְנֹן כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ עַל בֵּית יְהוָה.

ואחר כך כשתסיים לעשות ולגמור ההוי"ה הנזכר, תחזור ותאמר הפסוק הנזכר, והוא:

יְהוָה לְהוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִינֹתִי נִגְנֹן כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ עַל בֵּית יְהוָה.

ותכף יסמוך לפסוק הזה פסוק אחד, והוא פסוק (במדבר ח, ד):

זֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְחָה מְקֻשָּׁה זֶהב עַד יָרֵכָה עַד פְּרָחִיָּה מְקֻשָּׁה הוּא
כַּפְתָּרִיָּה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה אֶת מִשָּׁה בֶּן עָשָׂה אֶת הַמִּנְחָה.

והנה ר"ת וס"ת של פסוק זה הוא שם ו"ה, ועם שם י"ה היוצא מפסוק ידו"ד להושיעני' וכו', נעשה הוי"ה אחרת שלמה.

ודע, כי בשם י"ה היוצא מפסוק: ידו"ד להושיעני' וכו', בו נתכוין חזקיהו המלך בחלותו, וסודו על דבר הוא מה שנאמר (ישעיה לח, יא): 'אמרתי לא אראה י"ה בארץ החיים' וכו', ועל שם י"ה הנזכר נתכוון חזקיהו המלך ע"ה.

וידע, כי הפסוקים האלו כולם הם מסוגלים לזמן המגפה בר מינן, בין ליחיד ובין לצבור. ולכן מה טוב ומה נעים היה אם יהיה ביום לומר הפסוקים האלו שבעה פעמים, כנגד שבעה קני המנורה, הנזכרים פה בחיבורינו זה.

וגם טוב לאדם לאמור אותם בכל יום בבקר, בכל זמן המגפה אחר תפלתו. ואם יהיה לי פנאי, אסדר גם כן סדר לכל יחיד ויחיד מה שיאמר בכל יום ויום בתפלתו, כל זמן המשך ימי המגפה, ויוע[יל] לאדם מאד.

ואחר כך יאמר פסוק (תהלים לב, ז):

אתה סתר לי מצר תצנני רני פלט תסובבני סלה. סלה תסובבני פלט רני תצנני מצר לי סתר אתה. אתה סתר לי מצר תצנני רני פלט תסובבני סלה. סלה תסובבני פלט רני תצנני מצר לי סתר אתה. אתה סתר לי מצר תצנני רני פלט תסובבני סלה. סלה תסובבני פלט רני תצנני מצר לי סתר אתה. ג' פעמים, ישר והפוך, והוא מסוגל מאד, כנזכר בספר הזוהר בפרשת [וישלח (ח"א קעח, ב'קעט, א)], וע"ש.

ואחר כך יאמר תיקון שם בן מ"ב המעלה התפלות כולם, והוא:

אנ"א בכח. גדולת ימינה. תתיר צרורה, ויכוין אל שם זה אבגית"ץ. קבל רנת. עמה, שגבנו. טהרנו נורא, ויכוין בשם זה קר"ע שט"ן. נא גבור. דורשי יחודה. כבבת שמרם, נג"ד יכ"ש. ברכם טהרם. רחמי צדקתה. תמיד גמלם, בט"ר צת"ג. חסין קדוש. ברוב טובה. נחל עדתה, חק"ב טנ"ע. יחיד גאה. לעמה פנה. זוכרי קדשתה, יג"ל פז"ק. שועתנו קבל. ושמע צעקתנו. יודע תעלומות, שקוצי"ת.

אחר כך יאמר זאת הסליחה:

בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליה תפילתי אל היכל קדשה (יונה ב, ח). מלת היכ"ל רומזת לשם אדני", גם ר"ת וס"ת כ"ב כנגד כ"ב אותיות שבתורה. גם ר"ת ב'התעטף עלי הוא שם ע"ב. יהוה אליה שועתי אליה ותפאני (תהלים ל, ג). תפלה לדוד הטה יהוה אונה ענני כי עני ואביון אני (שם פו, א). ר"ת של שלשה הפסוקים: בי"ת.

תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפילתי בלא שפתי מרמה (תהלים יז, א). תפלה לחבקוק הנביא על שגיגות (חבקוק ג, א). תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו (תהלים קב, א). כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע (שם כב, כה). כי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בזה (שם סט, לד). תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אונה (שם י, יז). שמעה תפילתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמה תושב ככל אבותי (שם לט, ג). שמע קול תחנוני בשועי אליה בנשאי ידי אל דביר קדשה (שם כח, ב). יהוה פעלה בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברנן רחם תזכור (חבקוק ג, ב). הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליה אתפלל (תהלים ח, ג). אשתתחוה אל היכל קדשה ואודה את שמה על חסדה ועל אמתה כי הגדלת על כל שמה אמרתה (שם קלח, ב). בקראי ענני אליה צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי (שם ד, ב). ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר (שם מ, יח). ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתה (שם עא, יד). ואני אליה יהוה שועתי ובבקר תפילתי תקדמה (שם פח, יד). ואני אמרתי בחפזי נגדתי מנגד עיניה אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליה (שם לא, כג). ואני תפילתי לה יהוה עת רצון אלהים ברב חסדה ענני באמת ישעה (שם סט, ד).

זְכוּר סֵגוֹ, אֲשֶׁר נָנוּ, עָלֶי עֲשׂוֹר וְגַם נָבֵל. בְּשִׁירוֹתָיו, וּזְמִירוֹתָיו, יְהוֹדִינוּ לָךְ בְּכָל תִּבְלָל. לָךְ נִמְשַׁח, וְנִגְדָּה שָׁח, נִשְׂוֹא לָךְ עוֹל וְגַם סָבֵל. פָּדָה נִכְאָה, מְקוֹרָאָה, לָךְ נִחְלָה וְגַם חִבֵּל. לְהוֹשִׁיעָהּ, לְהַרְגִיעָהּ, תַּגְלֵה מִמְרוֹמָהּ. וּבְרַנּוּ יִהְיֶה בְּרִצּוֹן עַמָּהּ.

בְּזִכְרוֹת דָּוִד, אִישׁ יָדִיד, נִחַתָּם בְּכֶתֶר מַלְכוּתָהּ. תִּרְחַם, וְגַם תִּנָּחֵם, עִמָּךְ וּנְחִלָתָךְ. בְּזִכְרוֹת הִרְאָה, לָעַם נִכְאָה, בְּנֵינּוּ בֵיתָךְ וְנוֹתָךְ. וּזְכוֹת אֲבוֹת, מַעֲרֻבוֹת, זָכוֹר נָא לַעֲדָתָךְ. וְנִטְלָם, וְנִשְׁאָם, בְּזִכְרוֹת שִׁבְעָה תְּמִימִיד. וְזֵכְרֵנוּ יִהְיֶה בְּרִצּוֹן עִמָּךְ.

זְכוּר לָנוּ, אֱלֹהֵינוּ, זְכוּת דָּוִד בֶּנִּי יִשְׂרָאֵל. וּמִמְעוֹ תַעֲזוּ חוֹמֶר, לְקַבֵּץ אֶת מְגוּרָיו. וּבְזִכְרוֹתוֹ, אֲסוּף נִדְחוֹ, וְאֵת בְּנֵי וְאֵת נָשָׁיו. וְנִגְלֶה בַּמַּלְכוּתָהּ, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיהָ, וְכִרְמֵי יְהוָה בְּרִצּוֹן עַמָּהּ.

רַחֲמָנָא אֲדִיכֵר לָךְ קְנִימָה דְּדוֹד מַלְכָּא מְשִׁיחָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר. רַחֲמָנָא אֲדִיכֵר לָךְ צְלוֹתָהּ דְּשִׁלְמוֹה מַלְכָּא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר. רַחֲמָנָא דִּין אֶפִּיק לְנֹהֲרָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר. רַחֲמָנָא דִּינָא דְּחַיִּי גִזֵּר עָלָן, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר. רַחֲמָנָא וְלֹא נִהְדֵּר רִיקָם מִן קַמָּה. בְּדִיל וַיַּעֲבֹר.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, ב' פעמים. יְהוָה מְלֹךְ, יְהוָה מְלֹךְ, יְהוָה יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וְעַד, יְהוָה מְלֹךְ, יְהוָה מְלֹךְ, יְהוָה יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וְעַד, ב' פעמים.

[illegible]

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת כָּל תַּפְלַתְנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, אֵל תֹּאבְדָנוּ
בְּאֶרֶץ גְּלוּתֵנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, אֲבֹד כָּל חַקְמִים עָלֵינוּ לָרָעָה. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, [בְּרִיתָךְ]
זָכַר וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, וּבִרְךָ אֶת לִחְמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, בִּשְׁרֵנוּ בִּשְׁוֹרוֹת
טוֹבוֹת. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוּת. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, גֹּזֵר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת
טוֹבוֹת. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, גִּלְחַ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, דִּרְשָׁנוּךְ הַמִּצָּא לָנוּ.
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, דִּרְשׁ דְּמֵינוּ מִיַּד קִמֵּינוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּתַפְלַתְנוּ.
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, הַחֲזִירוּנוּ בְּתִשּׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְאֵל תְּבִישֵׁנוּ מִשְׁכַּרְנוּ, וְנִקְרָא
יְאֹתָהּ תַעֲנִנֵנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְזָכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ, וְכֵּן דְּבִינֵנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, חֲמַל עָלֵינוּ
וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, חוֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, טַהֲרֵנוּ מַעֲוִינֵנוּ, טַהֲרֵנוּ
מִטְּמְאֻמוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, יְהִמּוּ נֹא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, כִּבֵּשׂ אֶת בּוֹבִשְׁנוּ, כָּלֵה אֵל
תַּעֲשׂ עִמָּנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, לְמַעֲנֶךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, לַחֵץ אֶת לֹחֲצֵינוּ, לָחֵם
אֶת לֹחֲמֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, מִלֵּא מִשְׁאָלוֹת לָבֵנוּ לְטוֹבָה לְעִבּוֹדְתְּךָ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, נָקַם אֶת
נִקְמַתְנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, סִמְךָ אֶת נְפִילַתְנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, סִמְךָ אֶת סִפְת דָּוִד הַנּוֹפֶלֶת. אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים, עָנָה אֶת עֲתִירַתְנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, עָנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ, עָנָה מַעֲנֵנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, פָּדָנוּ
מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ, פָּדָנוּ מִיַּד יִצְרָנוּ הָרַע. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, צוּה אֲתָנוּ בְּרֻכּוֹתֶיךָ, צוּה אֲתָנוּ יִשְׁעוֹתֶיךָ.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, צִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּטָיָהּ, (צִדְקָנוּ בְּדִינָנוּ). אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, קָרֵב לָנוּ קִין הַנְּאֻלָּה. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה, קָרֵבנוּ לַעֲבוֹדָתָהּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, רִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֻלָּנוּ. רֵאָה בְּעֵינֵי עַמּוּד יִשְׂרָאֵל. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, רֵפָא כָּל חוּלֵי עַמּוּד יִשְׂרָאֵל. רֵאָה בְּדַחַק הַשְּׁעָה. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, שַׁעָה אֶת שׁוּעָתָנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, שִׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, שִׁית שְׁלוֹם בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, תֵּן שְׁלוֹם בְּאַרְץ, תֵּן שְׁבַע בְּעוֹלָם. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, תֵּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּת. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, תֵּן טַל וּמָטָר לְבִרְכָּהּ בַּעֲתוֹ בְּאַרְץ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, תֵּן זֶרַע לְזֶרַע וְלֶחֶם לְאוֹכֵל. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף לִשְׁבַע. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, תִּכְּוֹן תַּפְלֹתָנוּ קְטָרֶת לִפְנֵיהֶּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לַיְשׁוּעָה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים. יֵרָאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְגִבּוּשׁוֹ, יִחְיוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּכְלְמוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה יֵאֱהַדְנוּהִי עֲזָרְתָנוּ וְנַחֲמָתָנוּ.

ואומר פסוק (ישעיה נד, יז):

כָּל־כְּלִי יִוצֵר עֲלֵיָּךְ לֹא יִצְלַח וְכָל־לְשׁוֹן תִּקְוֹם אִתָּךְ לִמְשָׁפֵט תִּרְשָׁעִי וְאֵת נִחְלֹת עֲבָדֶי יִהְיֶה וְצִדְקָתָם מֵאֵתִי נֹאם יְהוָה, שְׁלֹשָׁה פַעַמִּים כ"ל.

וַיֹּאמֶר (שְׁמוּאֵל א ב, י):

יְהוָה יַחַתּוּ מְרִיבָיו עָלָיו בְּשִׁמְמִים יִרְעֻם יְהוָה יִדִּין אִפְסֵי אֶרֶץ וַיָּתֵן עַיִן לְמַלְכוֹ וַיִּרֶם קֶרֶן מִשִּׁיחוֹ
שְׁלֹשָׁה פַעֲמִים.

וַיֹּאמֶר (יִשְׁעִיָּה לֵג, כב):

פי יהוה שפִּטְמָנוּ יהוה מַחֲקֵקֵנוּ יהוה מִלִּפְנֵי הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ, שלשה פעמים.

ואחר כך אומר קדיש:

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. בַּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרֻעֵיתֶיהָ. וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתֶיהָ. וַיַּצְמַח שְׂרָקְנִיָּה. וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲקָלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. וְהָא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרְוֹם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְחַלֵּל שְׁמִיה דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא. שִׁירְתָּא. תַּשְׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא. דְאִמְרִין בַּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

ואומר:

תַּעֲנֵנוּ וְתַעֲתְרוּ בְּרַחֲמִים מִן הַשָּׁמַיִם. תִּקְבַּל צַעֲקַתְכֶם. תִּשְׁמַע תַּפְלִתְכֶם בְּרָצוֹן. וְיַעֲנֶה קוֹל עֲתִירְתְּכֶם. וְיַפְתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אַחִינוּ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם (יְכוֹן שֶׁהֵם חֲמִישִׁים כִּנְגַד חֲמִישִׁים שְׁעָרֵי בֵּינֵהּ): שְׁעָרֵי אוֹרֶה. שְׁעָרֵי אֱהֶבָה וְאַחֻוּהַ. שְׁעָרֵי בְּרָכָה. שְׁעָרֵי בֵּית מִקְדָּשׁוֹ. שְׁעָרֵי גְאֻלָּה. שְׁעָרֵי גִילָה. שְׁעָרֵי דִיצָה. שְׁעָרֵי דַעַה וְהַשְׁבֵּל שְׁעָרֵי הוֹד וְהֶדְרָה. שְׁעָרֵי הַצִּלְחָה וְהַרְוָחָה. שְׁעָרֵי וַעַד טוֹב. שְׁעָרֵי וְתִיקוּת. שְׁעָרֵי זְכוּת. שְׁעָרֵי זְרִיוּת. שְׁעָרֵי חֲדוּד. שְׁעָרֵי חֻקָּמָה. שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד. שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים. שְׁעָרֵי טְהָרָה. שְׁעָרֵי טַל וּמָטָר לְבָרָכָה. שְׁעָרֵי וְשׁוּעָה. שְׁעָרֵי כִפְרָה. שְׁעָרֵי כִלְפָּלָה. שְׁעָרֵי כְבוֹד. שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ. שְׁעָרֵי לֵב טוֹב. שְׁעָרֵי מוֹזוֹן. שְׁעָרֵי מְחִילָה. שְׁעָרֵי נַחֲמָה. שְׁעָרֵי נְעִימוּת. שְׁעָרֵי סוֹדוּת תּוֹרָתוֹ. שְׁעָרֵי סְלִיחָה. שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי פְדוּת. שְׁעָרֵי פְרִיָּה וְרִבְיָה. שְׁעָרֵי פְרָנְסָה טוֹבָה. שְׁעָרֵי צַדִּיקָה. שְׁעָרֵי צַהֲלָה. שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוּת. שְׁעָרֵי קְבוּל תַּפְלוּת. שְׁעָרֵי קְבוּצָּ גְלִילִית. שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה.

שְׁעָרֵי רַחֲמִים. שְׁעָרֵי רִצּוֹן. שְׁעָרֵי שְׁלוֹם. שְׁעָרֵי שְׁלֹוה. שְׁעָרֵי תוֹרָה. שְׁעָרֵי תְּפִלָּה. שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה. שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה. וְיָסִיר מִתּוֹכְכֶם קִנְיָה וְשִׁנְיָה וְתַחֲרוּת. וַיִּקְרָא בְּכֶם מִקְרָא שְׂפָתוֹב: יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֵלֶּה פְּעָמִים, וַיִּבְרַךְ אֶתְכֶם בְּאִשֶּׁר דִּבֶּר לָכֶם. וַיַּחֲתַּמְכֶם הָאֵל בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי רִצּוֹן, וְנֹאמֶר אָמֵן.

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְנָא וּבְעוּתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. קָדָם אֲבוּנָא דְּבִשְׁמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשׁוּבָא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וּפְלִיחָה וּבִפְרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קִרְאתִיהָ יְהוָה. אֲדֹנֵי שְׁמֵעָה בְּקוֹלֵי תַּהֲיִינָה אֲזִינָה קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי. אִם עֲנוּת תִּשְׁמַר יְהִי אֲדֹנֵי מִי יַעֲמֹד. כִּי עֲמָה הַפְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא. קוֹיִתִּי יְהוָה קוֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלִתִּי. נַפְשִׁי לְאֲדֹנֵי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר. יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עַמּוֹ פְּדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֲנוֹתָיו.

קדיש יה"א שלמא, והולכים לביתם לשלום, תוש"ל